

نامه به سردبیر

اظهار نظری درباره متخصصین طب اورژانس

دکتر عبدالحمید میرزا حسابی*

من یک استاد بازنشسته قدیمی جراحی دانشگاه علوم پزشکی تهران هستم. با سابقه جراحی طولانی در بخش‌های بیمارستان‌های دانشگاهی و خصوصی و سابقه تدریس چهل ساله دانشجویان، کارورزان و دستیاران. همینطور حضور مداوم در کنفرانس‌ها، سمینارها و کنگره‌های داخلی و خارجی و مشارکت فعال در کنفرانس‌های هفتگی بیمارستان سینا تا اسفند ماه 1395. در دیدارها، شنیده‌ها و گفتگوها با مسئولین و رؤسای بخش‌های جراحی متوجه شدم که از حضور متخصصین طب اورژانس در بخش‌های دانشگاهی رضایت چندانی ندارند و آن را خیلی کارساز نمی‌بینند.

نگارنده با احترام زیادی که به این گروه از پزشکان عزیز و زحمتکش دارم در این نوشتار هم به هیچ وجه کارکرد آنها مورد نقد و بحث نبوده و بیشتر مسئولین وزارت بهداشت آموزش عالی مورد نظر هستند که به نکات زیر توجه داشته باشند. مطالبی که آقای دکتر ایرج فاضل، ریاست محترم جامعه جراحان هم آن را در تاریخ 1395/11/5 به اطلاع مقام وزارت رسانده بودند.

از جمله اینکه دستیاران سال‌های اول و دوم که قبلاً مسئول اولیه برخورد با بیماران اورژانس بودند، دیگر در درمانگاه‌های اورژانس حضور ندارند و از نظر آموزش کاملاً عقب رفته و مرتباً هم عقب‌تر می‌روند، به طوری که از انجام کوچکترین اقدامات اولیه عاجز هستند، ضمن اینکه متخصصین طب اورژانس از حضور دستیاران در کنار خودشان ابراز ناراحتی کرده و عدم رضایت خود را به اشکال مختلف بروز داده و احساس دلخوری می‌کنند و در صورت اصرار دستیاران به حضور در درمانگاه، نه تنها اختلاف نظر در درمان‌ها و تصمیم‌گیری‌ها به وجود می‌آید، بلکه بحث و جدل به رد و بدل شدن کلمات نامناسبی هم کشیده می‌شود.

نکته مهم دوم لوث شدن مسئولیت‌ها است، چرا که آموخته‌ایم که مسئول بیمار اورژانس باید از آغاز تا پایان یک نفر بوده و همه کارها و مشاورات تحت نظر او باشد. در حالی که پزشک متخصص اورژانس بعد از انجام کارهای اولیه اگر نیاز به بستری شدن داشته باشد، باید او را تحویل پزشک دیگری دهد و تا دستیاران و مسئولین بخش‌ها تا در جریان کار قرار گیرند، چه بسا فرصت‌های زیادی را از دست بدهند. ضمن اینکه گاهی دست به کارهایی می‌زنند که در حیطه و آموزش آنها نبوده است.

و مطلب آخر مسئله اقتصادی است، چرا که دستیاران در گذشته‌های دور بدون حقوق و بعداً با حقوق ناچیز همه اقدامات اولیه بیماران اورژانس را انجام می‌دادند و بعدها هم در بخش آن را دنبال می‌کردند، در حالی که عزیزان طب اورژانس اولاً بدون «چرا» های استادان آزمایشات بسیار زیاد و رادیوگرافی و سونوگرافی ECG، CT و MRI ... خیلی زیاد بدون اندیکاسیون انجام می‌دهند و جوابگوی هیچ کس هم نیستند که اینهمه کار چرا؟ و از سوی دیگر هم برای هر کاری و هر اقدامی یک کد منظور می‌دارند (انشالله حلالشان باشد) که این مجموعه مخارج هنگفتی به بودجه محدود بیمارستان‌ها تحمیل می‌کند.

* استاد گروه جراحی عمومی، بیمارستان مدائن

تاریخ وصول: 1395/12/08

تاریخ پذیرش: 1396/1/14